

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Виходить з 1939 року

№ 5 (8502), 13 лютого 2015 року

Від свята до свята

Буде файна весна?

Різдвяний круг свят завершується празником Господнього Стрітіння, що його святкуємо сорокового дня по Христовому Різдві 15 лютого. Як і Різдво, Стрітіння належить до 12-ти найбільших (окрім свята над святами – Великодня) свят церковного року. В цей день згадується євангельська подія, коли на 40-й день після народження Христа Його земні батьки – Діва Марія та Йосип Обручник принесли Немовля Ісуса до Єрусалимського храму. Ці події яскраво описані в Євангелії від Луки.

Одначе Стрітіння в нашому краї, як і по всій Україні, – не лише церковне свято. У цей день, за народним повір'ям, зима зустрічається з весною. З давніх-давен Стрітіння чекали з особливим нетерпінням і урочисто відзначали, а тому приурочувалося до цього свята чимало звичаєвостей як церковних, так і побутово-господарських.

Передусім, у церквах освячували свічки. Їх дбайливо берегли протягом року і часто використовували як лікувальний, протизлодушний чи заспокійливий засіб. Дівчата-відданиці на тих свічках часто гадали – щоби «за полум'ям взнати, з якої сторони свататів чекати». Тією свічкою обкурювали хату й інші подвірні споруди, щоб оберігти себе й худобу від хвороб і нещастя, а також вози та інший сільськогосподарський реманент, коли вирушали на першу оранку, щоб «всяка сівиця рясними сходами проросла».

Зі Стрітінням пов'язано багато різних повір'їв та прикмет, відображених у народних прислів'ях. Наприклад: «Якщо на Стрітіння сніг – чекай ранню весну на поріг», «Якщо на Стрітіння капле зі стріх – зима ще довго протягне», «Якщо на Стрітіння погода морозна і ясна – буде файна весна».

Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Вишкіл

Хочеш миру – готуйся до війни

Більше двох тисячоліть мандрує світом ця крилата фраза, мовлена давньоримським істориком Корнелієм Непотом, однак коли рік-два тому вона здебільшого викликала б у багатьох із нас лише певний скептицизм, то сьогодні під нею готовий підписатися, мабуть, кожен свідомий українець. Уявіть собі, якби Україна свого часу не пішла на повну відмову від ядерної зброї, бездумне скорочення в рази своїх Збройних сил, розформування військових частин, хіба посмів би так званий «старший брат» зазіхати на нашу землю? Та вже пізно сьогодні розмахувати руками. Військову міць, бойовий дух українців доводиться відроджувати практично з нуля. І саме на це спрямовані подібні заходи, як, приміром, дводенний вишкіл загонів оборони Чортківського, Борщівського та Заліщицького районів, що відбувся у нашому місті 7-8 лютого на території колишнього стадіону військового гарнізону під егідою районної держадміністрації.

(Закінчення на 6-й стор.)

У неділю, 15 лютого ц. р., біля пам'ятника воїнам-«афганцям», що по вул. Копичинецькій м. Чорткова, відбудеться **мітинг-реквієм, приурочений 26-й річниці виведення радянських військ із Афганістану.**
Запрошуються всі, кому болить пам'яттю Афган.
Поч. о 13-й год.
Оргкомітет

Без гриму

Дума про добровольців Божої чоти: 82-і хвилини війни

– Наш фільм називається «Добровольці Божої чоти». І така дещо пафосна назва обумовлена тим, що це – нібито дума, – пояснював на зачин зустрічі-перегляду документальної стрічки один із його режисерів та операторів Леонід Кантер.

(Закінчення на 7-й стор.)

«Їхня жертва безмірна, їхня жертва свята»
Наступної п'ятниці, **20 лютого**, минає помітна дата в історії новітньої України – річниця завершального етапу Революції гідності. Якраз цього дня **освячуватиметься пам'ятник Героям Небесної сотні та воїнам-патріотам АТО** біля церкви Святої Покрови у Чорткові, споруджений за кошти православної громади храму. Буде відправлено панахиду душпастирями різних конфесій.
Мета спорудження цього пам'ятника – вічний спомин про тих, хто склав своє життя на вівтар України, не дарма на ньому вписані слова: «Їхня жертва безмірна, їхня жертва свята».
Початок Богослужіння о 15-й год.
Запрошуються всі небаїдужі.
о. Михайл ЛЕВКОВИЧ,
митрофорний протоієрей, декан Чортківського деканату УПЦ КП

У четвер, 19 лютого 2015 р., о 14-й год. у читальній залі Чортківської центральної бібліотеки відбудеться **презентація поетичної книги отця-доктора Василя Погорецького «На хвилях болю. Догоряє свіча».**
Тема: «Як перемогти субстанційну смерть у контексті сучасної української проблематики».

МЕРЕЖА ОФТАЛЬМОЛОГІЧНИХ ЦЕНТРІВ АНАТОЛІЯ СОВВИ

АНТИКРИЗОВА ЦІНА !!!
БАЗОВЕ ОБСТЕЖЕННЯ
ЗОРУ ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ
10 ГРН

Керівник центру "AS"
Анатолій СОВВА

21 лютого м. Чортків
музична школа, вул. Степана Бандери, 73
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57,
(099)346 62 81, (063)893 50 90

САМОЛІВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВОЮ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

У райдержадміністрації

Щотижнева нарада керівників управлінь, відділів та інших структурних підрозділів райдержадміністрації відбулася минулого понеділка, 9 лютого, під головуванням заступника голови РДА І.Вівата. Участь у нараді також взяв депутат обласної ради, голова її постійної комісії з питань бюджету О.Стадник.

Передусім було заслухано роботу Центру надання адміністративних послуг райдержадміністрації, про що доповідала його начальник І.Шевчук. Про роботу зі зверненнями громадян, що надійшли на адресу райдержадміністрації та вищестоящих органів влади, інформувала учасників наради головний спеціаліст загального відділу апарату РДА С.Бойчук.

Із чи не найважливішого сьогодні питання – про хід проведення четвертої хвилі мобілізації в районі – доповідав начальник відділу взаємодії з правоохоронними органами, оборонної, мобілізаційної та режимно-секретної роботи РДА Д.Боднарешек, акцентувавши увагу на ряді проблемних питань. Також про виконання районного бюджету та бюджету району за січень місяць ц. р. інформувала начальник райфінуправління Г.Ізвєкова. На особливостях цього року бюджетного законодавства, яке в певній мірі покликано заклати підвалини майбутньої адміністративно-територіальної реформи, наголосив голова бюджетної комісії облради О.Стадник.

Підсумки наради підбив заступник голови райдержадміністрації І.Віват, давши ряд протокольних доручень.

Документи

**ЧОРТКІВСЬКА РАЙОННА РАДА
ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ
Шосте скликання
ТРИДЦЯТЬ ШОСТА СЕСІЯ**

Президенту України

Порошенку П.О.

Голові Верховної Ради України

Гройсману В.Б.

Прем'єр-міністру України

Яценюку А.П.

ЗВЕРНЕННЯ

Революційний 2014 рік виявився для України надзвичайно складним та приніс чимало випробувань на долю народу. Події на Майдані, в Криму та на Сході залишили відбиток на сучасному стані країни. Тим не менш, люди знову повірили, що Україна зможе перетворитися на дійсно європейську, демократичну, правову та соціальну державу. Тому зараз надзвичайно важливим для влади є не втратити довіру та повагу народу, а навпаки довести, що всі жертви немарні, і наполегливо працювати на загальне благо.

Проте реалізація цього завдання на даний момент не здається успішною. Візьмемо до прикладу прийняття Державного бюджету на 2015 рік. Його прийнято вночі в найкращих традиціях часів Януковича-Азарова: більшість голосує за правки, зачитані з аркуша паперу, оскільки документа як такого не було. Виходить, що Кабмін сам може написати такий бюджет, який йому вигідний. Уже традиційним для парламенту нового скликання є порушення Регламенту та кнопкодавство.

Основна ідея ухвалених змін до Бюджетного кодексу України – це децентралізація, тобто передача повноважень громадам із одночасною передачею додаткового фінансового ресурсу з державного бюджету. На перший погляд ідея непогана, але про які зміни можна говорити, якщо в районних бюджетах відсутні кошти на харчування учнів 1-4 класів та харчування хворих у лікарнях? При розрахунку освітньої субвенції для місцевих бюджетів не враховано видатки на харчування учнів 1-4 класів, а при розрахунку медичної субвенції не враховано безкоштовне харчування громадян, які знаходяться на лікуванні в умовах стаціонару.

РІШЕННЯ

від 3 лютого 2015 року

№ 502

**Про визнання Російської Федерації
державою-агресором**

Враховуючи безпрецедентне порушення Російською Федерацією загальноєвропейських норм міжнародного права, прав людини, окупацію Криму, військову інтервенцію на територію України, підтримку дій терористичних організацій, посягання на територіальну цілісність та суверенітет Української держави, відповідно до статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи рекомендації президії районної ради від 2 лютого 2015 року, Чортківська районна рада

ВИРІШИЛА:

Додаток
до рішення районної ради

Постанова за № 1854 «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором».

«Україна залишається об'єктом воєнної агресії з боку Російської Федерації, яку вона здійснює, серед іншого, і через підтримку та забезпечення масштабних терористичних атак.

Менш ніж за два тижні внаслідок військових обстрілів та дій підтримуваних Росією терористів у Волновасі, Донецьку та Маріуполі загинуло понад 50 мирних громадян України.

Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ підтверджує, що обстріл Маріуполя був здійснений з підконтрольної терористам території, а логіка трагічних подій свідчить, що це – спланована кривава провокація, спрямована на залякування мирного населення. Ці трагічні події підтверджують, що Росія і підтримувани нею терористи не бажають виконувати Мінські домовленості, які на сьогодні залишаються єдиною міжнародно визнаною основою для мирного врегулювання.

Від початку агресії наприкінці лютого 2014 року Російська Федерація систематично порушує загальноєвропейські норми міжнародного права, права людини, в тому числі право на життя мирних громадян України, які стали заручниками терористів на окупованій території Донбасу. Цинізм кремлівської агресії, яка включає активну підтримку терористів на державному рівні, перетворює вбивство безневинних мирних громадян на звичне повсякденне явище. Очевидною є причетність Росії до таких терактів, як збиття цивільного пасажирського літака рейсу МН 17, трагедій у Волновасі, Донецьку та Маріуполі.

Попри злагоджені дипломатичні зусилля в Женевському, Нормандському та інших форматах, Росія не виконує своїх зобов'язань щодо дотримання загальноєвропейських норм міжнародного права та вже досягнутих домовленостей. Так, Крим залишається окупованим, а вимоги демократичної спільноти щодо припинення агресії, постання зброї, техніки та живої сили терористам ігнору-

ють Кремлем. Добрі наміри залишити двері відкритими для діалогу з керівництвом Російської Федерації лише провокують нові криваві терористичні акти в Україні.

У зв'язку з цим, беручи до уваги норми Статуту ООН та Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН 3314 «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року Верховна Рада України визнає Російську Федерацію державою-агресором та закликає міжнародних партнерів України:

– не допустити безкарності винних за злочини проти людяності, вчинені від початку російської агресії проти України;

– визнати Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а так звані «ДНР» і «ЛНР» визнати терористичними організаціями;

– посилити тиск на Російську Федерацію, у тому числі шляхом запровадження нових секторальних обмежувальних заходів (санкцій), щоб зупинити російську агресію та примусити російське керівництво виконати у повному обсязі усі пункти Мінських домовленостей, припинити незаконну окупацію Криму, звільнити усіх заручників та незаконно утримуваних на території Російської Федерації громадян України, включаючи члена Постійної делегації Верховної Ради України в Парламентській Асамблеї Ради Європи Надію Савченко;

– обмежити повноваження російської делегації в Парламентській Асамблеї Ради Європи доти, доки Російська Федерація не припинить ігнорувати вимоги міжнародної демократичної спільноти;

– надавати Україні необхідну військову допомогу з метою посилення її оборонних можливостей, гуманітарну допомогу для постраждалого мирного населення та внутрішньо переміщених осіб і сприяти відновленню критично важливої інфраструктури на Донбасі.

Закликаємо міжнародне співтовариство визнати факт агресії проти України, окупації її території та посилити вимоги щодо повернення до міжнародно визнаних кордонів України, запобігши створенню небезпечного прецеденту у вигляді грубого порушення світового порядку та системи безпеки, що склалися після Другої світової війни».

**Дане звернення прийнято на
тридцять шостій сесії Чортківської
районної ради 3 лютого 2015 року**

Заступник голови районної ради

Л.ХРУСТАВКА

У Пенсійному фонді

Про результати роботи за минулий та пріоритетні завдання на рік поточний йшлося на підсумковій нараді управління Пенсійного фонду України в Чортківському районі, яка відбулася 11 лютого в малій залі засідань районної ради. В роботі наради взяли участь і мали слово начальник управління пенсійного забезпечення Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області Г.Скрепецька, заступник голови райдержадміністрації І.Віват, в. о. начальника Чортківської ОДПІ ГУ ДФС у Тернопільській області Р.Цвігун, керівники ряду банківських установ тощо.

На підсумковій нараді було розглянуто ряд питань. Зокрема: про виконання бюджету управління Пенсійного фонду України в Чортківському районі за 2014 рік доповідав начальник відділу надходження, прогнозування платежів, облік застрахованих осіб і контролюючої роботи О.Колесніков; про підсумки роботи відділу пенсійного забезпечення за минулий рік і пріоритетні напрямки її вдосконалення інформувала присутній заступник начальника Управління Пенсійного фонду України в Чортківському районі Л.Філяк. Своєю співпрацею з пенсієниками ділилися соціальні партнери.

Подякувавши колегам і гостям за плідну роботу, підсумки роботи наради підбив начальник Управління Пенсійного фонду України в Чортківському районі Б.Ситник, виокремивши пріоритетні напрямки діяльності очолюваної ним установи на поточний рік.

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2500 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivr.te.ua.

Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06.

Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31. Тел. (0372) 54-45-46.

Відповідальна за випуск Тетяна ЛЯКУШ

Із цього номера районки редакція мала намір започаткувати свого роду регулярний вихід газети в газеті під назвою «Україна в огні», однак, зважаючи на обнадійливі результати переговорів «нормандської четвірки» у Мінську, вирішили наразі витримати паузу.

Як відомо, учора в столиці Білорусії лідерам чотирьох держав – України, Німеччини, Франції та Росії після тривалих переговорів вдалося досягти домовленостей про повне і незаперечне припинення вогню з 00:00 15 лютого ц. р. Також досягнуто згоди про відвід важкого озброєння на відстань 50-140 км; обмін заручниками «всіх на всіх», у т. ч. і звільнення льотчиці Н.Савченко; відновлення контролю над кордоном українськими прикордонниками; вивід усіх іноземних збройних формувань та військової техніки з території України; проведення до кінця року конституційної реформи в Україні; помилування і амністия для всіх осіб, які брали участь у конфлікті, та ряд інших. Хоча це, звичайно, ще далеко не мир, але хочеться вірити – перший крок до деескалації конфлікту, принаймні якийсь проблиск надії. Попереду ще дуже багато роботи. Сьогодні головне – щоби перестали гинути люди.

ЗВЕРНЕННЯ

військового комісара Чортківського районного військового комісаріату

Шановний Українцю!

Нашій вільній, незалежній державі на ймення – Україна загрожує страшна небезпека. Збройні сили Росії під виглядом «зелених чоловічків» спочатку захопили Крим, а тепер разом із терористично-бандитськими формуваннями розпалили вогонь війни і на материковій частині Східної України. На захист рідної Вітчизни стали всі, хто вважає себе патріотами, гідними сподвижниками героїв визвольних змагань від Северина Наливайка і до Романа Шухевича. Українська армія та добровольчі батальйони, демонструючи неабияку звитягу, дають гідну відсіч агресорам. Окупанти вже на власній шкурі відчули, що мають справу з нащадками відчайдушних українських козаків під

проводом гетьмана Івана Виговського, які дощенту розгромили стотисячне полчище Московії під Конотопом у 1659 році. Безславна, ганебна поразка чекає путінських найманців і в скорому майбутньому.

Українські вояки-герої протистоять одній з найсильніших армій світу, і це не секрет. Але наше військо за порівняно короткий період зміцніло, а його мужні воїни у боях відродили славні традиції минушини. Агресія змусила нашу миролюбну державу почасти перевести рейси економіки на воєнні потреби. Суттєво збільшилися видатки з держбюджету на обороноздатність країни. Оголошено також четверту хвилю часткової мобілізації.

Антиукраїнська пропаганда, маховик якої набрав максимальних обертів, робить

все можливе для того, щоби зірвати мобілізаційний процес, і таким чином значно послабити військову потугу України. Залюбки вас не піддаватися на провокації, не вірити усіляким агітаторам-панікерам, лжепроорокам та іншим українофобам, які є елементом так званої п'ятої колони. Пам'ятайте – це наші вороги, яничари імперії зла!

Шановний Українцю! Твоя страждальна Україна як ніколи потребує твоєї допомоги. Ти не воюватимеш ні за Порошенка, ні за Яценюка, ні за будь-якого чиновника. Ти – боронитимеш свій солов'їний край, як самовіддано боронили його твої хоробрі предки. Ти ж не хочеш, щоби завтра п'яний москаль глумився над твоєю дружиною, донькою чи сестрою, не хочеш,

щоби завтра ти сам став рабом із усіма відповідними наслідками? Тоді не ховайся і не втікай від свого священного обов'язку – стати у стрій захисників України.

Сміливих, сповнених рішучості та патріотизму справжніх мужних віком від 20-ти до 60-ти років запрошую прийти до військового комісаріату, який зараз працює цілодобово. При собі обов'язково треба мати військовий квиток і паспорт громадянина України.

**Україна – в небезпеці!!!
Захисти її, Українцю!**

Маю честь, **Леонід ПІДРУЧНИЙ**,
військовий комісар
Чортківського районного військового
комісаріату, полковник

Твої герої, Україно

Ми йдемо – одна сім'я, Сто бійців і з ними – я...

Ці рядки – із пісні, зародженої в серцях наших захисників під шаленим обстрілом ворога, який колись називався братом, а тепер щохвилини сатаніє все більше й більше, вплітаючи чорний колір у нашу лиштву.

Та незламність духу українських вояків лише міцніє, бо ми – українці – йдемо шляхом правди й справедливості боронити рідний край.

Уже котрий день поспіль, виконуючи поставлене завдання четвертої хвилі мобілізації, 8, 9, 10, 11 лютого, Чортківщина з гиркотою розставання, але стійкою вірою, святою молитвою спасіння Всевишнього та з непоборною щирою усмішкою (як підмітив у часі останнього відправлення новопризованих священнослужителів, благословляючи їх на праведне діло: «... 3 усмішкою йдете, з усмішкою повертай-

Шманьківчики, Великі та Малі Чорнокінци, Білий Потік, Мухавка, Швайківці, Пробіжна, Сокиринці, Угринь, Свидова, Біла, Милівці, Шульганівка, Пастуше та міста Чорткова. Даруйте, що не називаємо їх поіменно, саме зі стратегічної точки зору, оскільки новопризовані, маючи відповідні військові спеціальності, будуть розприділені по спецпідрозділах і виконуватимуть певні завдання. Серед них – наші славні медики-лікарі ЧЦКРЛ, котрі й гадки не припустили щодо ухилення мобілізації, та добровольць з офіцерського складу – фахівець протиповітряної оборони.

теся. Диявол боїться радісних людей...») впевненості в перемогу виряджає військовиків у поміч тим, хто там, у зоні дій АТО, на передовій, на полі бою вкрай потребує підмоги та перепочинку.

Стрій військовиків поповнили наші країни – жителі сіл Джурин, Горішня Вигнанка, Нагірянки, Шманьківці,

І знову ж такі повною укомплектованістю військової форми та необхідними речами вжитку забезпечили нововідправлених військовиків наші волонтери – члени районного штабу національного спротиву, котрі, до речі, не зважаючи на розповсюдження ганебних чуток про їхню діяльність окремими аж ніяк не національної свідомості особами, повсякчас дбають про забезпечення наших краян-захисників. А останніх у часі відправлення призовників узяв під свою постійну волонтерську опіку Чортківський гуманітарно-педагогічний коледж ім. О.Барвінського, спорядивши військовою зимовою формою, взуттям, теплими

речами та іншою необхідністю.

**На службу Україні, на чесне діло гоже,
В ім'я святої правди – благослови нас, Боже!
Слава Україні! Героям Слава!**

Тетяна ЛЯКУШ
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ** й автора

Схвильовано

Наша міць – у братерстві, брату руку подай. Наша зброя – це єдність...

Зринають у помислах віршовані рядки, коли розмірковуєш над прикрою ситуацією неприємно вражаючого розколу, який має місце на теренах нашого краю, а саме – у с. Базар.

Мешканці вказаного села надіслали військовому комісару Чортківського районного військового комісаріату полковнику Л.Підручному колективне звернення (майже 70 підписантів) про те, що вони – жителі с. Базар – категорично відмовляються від мобілізації їхніх батьків, чоловіків, братів і синів, оскільки переважна більшість мужчин є основними годувальниками сімей. Вказуючи на критичну ситуацію, що склалася в державі, громада села не вважає доцільністю відпускати чоловіків у зону дій АТО.

От і зривається хвилююча думка: а як же матері, доньки, сестри, кохані тих, хто зараз зі зброєю в руках боронить наш із вами спокійний сон? Які почування у тих, хто вже більше півроку не бачив своїх рідних, не відпочивав, не вслухаючись у не-

стримний обстріл ворога зусібіч, лише заради нашого ж із вами мирного існування? Чи вони не є основними годувальниками своїх сімей?!

Щоби не допустити зобов'язаних військовиків райвійськомату до мешканців свого села для вручення їм повісток про призов четвертої хвилі мобілізації, сільчани намагалися перекрити трасу Чортків – Івано-Франківськ. Опісля неодноразових перемовин із «бунтівниками» нагнітаюча ситуація трохи стихнула, та все ж... Чимким скерований отой не гідний українця менталітет, чому не облишмо того пристосування – моя хата скраю, я нічого не знаю?.. Не знаю чи не хочу знати, думати, дбати про краще для всіх, подати руку допомоги, підтримки, стати пліч-о-пліч із побратимами за правду і справедливість?!

**Повір у свої сили, забудь про страх,
Єднаймося, браття, наша сила –
у нескорених серцях...**

Із метою відповідних роз'яснень, вагомим доводів щодо мобілізації з мешканцями Базару у вівторок, 11 лютого, зустрілися начальник відділення по роботі з громадськістю Тернопільського обласного військового комісаріату підполковник А.Миськів і юрист обласного військового комісаріату майор Р.Троян.

Направду сказати, зустріч на початку набирала обертів бурхливої безпідставної емоційності, яка доходила заледве чи не до оголеного нерва людської збудженості з боку сільчан. Здавалося, що суперечка не приведе до спільного знаменника, проте національна свідомість, що десь на якийсь час наче задрімала в окремих українських

серцях, все ж привідкрила очі. Вир некерованих емоцій вшух, заясніла надія, що брат за брата стане горою і дасть належну відсіч ворогам, бо інакше – ми не вартуємо називатися УКРАЇНЦЯМИ. Усвідомлюймо врешті-решт: сила українська – в єдності!

**Журавлі видніються у небі,
Всі гуртом летять, не по одинці,
Нам єднанню в них навчитись треба,
Будьмо разом, бо ми – Українці!**

Тетяна ЛЯКУШ

**Саботуєш мобілізацію –
як ти дивишся в очі тих,
хто чекає рідних на ротацію?**

Позиція

Хто сьогодні фашист?

**Що благо – це свобода,
найкраще знає той,
хто пережив віки поневолення.**
(Англійське прислів'я).

Дуже прикро було слухати, читати із різних ЗМІ, як наші депутати-регіонали попереднього скликання, в т. ч. такі відомі політики, правознавці, як І.Богословська, Г.Герман та ін., називали всіх патріотів України фашистами без будь-якої аргументації, якої, до речі, у них ніхто із прозваних не вимагав. Невідомо, чи не бажав, чи не міг протистояти. Найприкріше, що й досі наші патріоти (політики, політологи, журналісти й інші активісти) мовчки сприймають прозвісько «фашисти». Мимоволі пригадує парламентську «епоху» В.Чорновола, його блискавичну реакцію, яка моментально нівелювала безпідставні вислови, ярлики і т. п. Чому наша правда зараз така беззуба, беззахисна?

Тепер естафету «антифашистської» пропаганди перехопили найміцніші сили – «його величність» В.Путін та московські ідеологи, які на весь світ трублять, що в Україні захищають своїх співвітчизників від фашистів. Задумуюсь, чи Путін такий «недалекий», чи вважає, що всі, крім нього, недотепи. Невже не читав програмну книгу Гітлера «Майн камф»? Якщо й ні, то хоч коментарі про неї зі своєю освітою і статусом повинен би чути, знати... А то ж і сам, і його однодумці в один голос кричать, що всі «украї», крім п'ятиколонівців, – фашисти, а жителі західних областей України та воїни УПА – фашисти-бандерівці. Чому?!

«Фашизм (за «Тлумачним словником української мови», Харків, 2005) – політична течія, партія, прибічники якої додержуються крайніх шовіністських, націоналістичних, расистських поглядів». На основі цього усі профашистські об'єднання базувались на найголовнішій ознаці – шовінізмі, проповідуючи свою національну винятковість, надзвичайну обдарованість, неперевершений інтелект. Цим виправдовували необхідність підкорення всіх, неподібних до них, тобто вершити долі всього людства.

Читач легко може визначити, хто в наш час керується фашистськими правилами, намагається поневолити незалежні країни, розширює свої володіння на чужій території, «захищаючи» «русский мир».

Чи є хоч міні-доза фашизму у українців, у бандерівців? Нічого подібного у воєнків УПА не було. Головна теза їх клятви – воля України або смерть, тому дуже багато молодих патріотів із дилеми «тюрма чи смерть» вибирали останню, підривалися на мінах, гранатах. Про зазіхання на чийсь волю, землю навіть в думках нікого з них не було. Наші російські визволителі охрестили «упівців» «бандерівцями», вважаючи, що це слово похідне від слова «банда». Їм було вигідно борців

за незалежність України називати бандитами, а тепер ще й фашистами. І сьогодні ніхто із путінців не хоче ні слухати, ні вірити, що слово «бандера» в перекладі на нашу мову – це прапор. Таке прізвище провідника УПА стало символом боротьби за суверенність України. Не вдалось їм досягти бажаної, віками омріяної народом свободи під час і після Другої світової війни: занадто нерівні сили були.

Побудований на фашистській теорії СРСР недовго проіснував, тріснув із ласки Божої та інфантильності парткерівництва у 1991 році. Імперія розпалась, а профашистські комуністи реваншують у вільному світі то в одній, то в іншій країні, прикриваючись гуманною (по суті – фашистською) ідеологією захисту «русского мира». Отаку статтю про захист росіян на чужій території введено Думою до Конституції РФ. Подумаймо, в якій країні світу немає москалів. Якщо і є такі, то їх дуже мало. Хіба той, хто узаконив право вогнем і мечем «захищати» своїх громадян (колишніх) у будь-якій точці земної кулі, не фашист?!

*Ми – не фашисти, фашисти – не ми,
В гібридній війні ми ідемо «на ви»!
Бій цей кривавий не ми розпочали,
Ми лиш країну свою захищаєм.
Радимо: «Путіне, опам'ятайся,
Наміри злі – за них Богу покайся.
В часі недавнім глаголив ти,
Що росіяни й українці – брати.
Рідні із Біблії Авель і Каїн –
Як історичні вкраїнці і Сталін.
Авеля муки не з нами зрівняти:
Авеля вбито, а нас катувати
«Брат» наш узевся в сімнадцятім віку,
Й досі тортури і вбивства без ліку...
«Братські» фашисти на нас нападають,
Громлять оселі й людей убивають,
Нищать народ, і обряди, і мову...
Знали б: безсмертна душа й Боже слово.
Як не всесильна буває брехня,
Матінку-правду не скорить вона.
Вірим, що буде кінець путінізму,
Як у минулому радкомунізмі.
Жаль, що так дорого нам обійдеться...
Жертв щоб не було, до неба звернемся:
«Матінко Божа й Ісусе Христе,
Допоможіть нам здолати фашистів.
Ми ж то, нащадки козацького роду,
Щиро віддячим за мир і свободу».*

Ольга РИЗАК,
позаштатний кореспондент «Голосу народу»
с. Заболотівка

Написано серцем

«Заповіт»

Сьогодні знову копаємо землю
Цю ненависну донецьку землю
Цю черству закам'янілу землю
Тулимося до неї
Ховаємося в ній
Ще живі.
Ми ховаємося за землю
Сидимо в ній тихо
Наче малі діти за маминою спиною
Ми чуємо як б'ється її серце
Як вона втомлено дихає
Нам тепло й затишно
Ще живі.
Завтра ми вже будемо мертві
Може багато з нас
Може всі.
Не забирайте нас із землі
Не відривайте нас від матері
Не збирайте на полі бою наші рештки
Не намагайтеся наново скласти нас до купи
І – благаємо вас – ніяких хрестів
Пам'ятних знаків чи меморіальних плит.
Нам це не треба
Адже це не для нас – для себе
Ви ставите нам величні пам'ятники.
Не треба ніде карбувати наших імен.
Просто пам'ятайте:
На цьому полі
У цій землі
Лежать українські солдати
І – все.
Не віддавайте нас батькам
Не хочемо щоб батьки бачили нас такими
Нехай батьки запам'ятають нас малими дітьми
Неслухняними хлопчиками
З рогатками з синцями на колінах
З двійками у щоденнику
З повною пазухою яблук з сусідського саду
Нехай батьки сподіваються що ми колись повернемося
Що ми десь є.
Не віддавайте нас дружинам
Нехай кохані запам'ятають нас красенями
Такими які подобалися багатьом дівчатам
А дісталися їм.
Нехай вони запам'ятають наші гарячі губи
Наш гарячий подих
Наші палкі обійми
Нехай вони не торкаються нашого холодного чола
Наших холодних вуст.
Не віддавайте нас дітям
Нехай діти запам'ятають наші теплі очі
Наші теплі посмішки
Наші теплі руки
Нехай діти не торкаються тремтячими губами
Наших холодних рук.
Ось в цих окопах
Які сьогодні для нас тимчасове житло
А завтра стануть нашими могилами
Поховайте нас.
Не потрібно прощальних промов
В тиші яка настає після бою
Це завше виглядає недоречно
Це наче штурхати загиблого воїна
І просити щоб той встав.
Не треба панахид
Ми й так знаємо де тепер буде наше місце
Просто накрийте нас землею
І – йдіть.
Було б добре якби на тому місці було поле
Колосилося жито
Щоб жайвір у небі
І – небо
Багато неба –
Ви можете собі уявити який хліб родитиме поле
Де лежать бійці?!
(В пам'ять про нас їжте хліб з поля
Де ми полягли.)
Було б добре якби на тому місці були луки
І багато-багато квітів
І бджола над кожною квіткою
Щоб надвечір приходили закохані
Плели вінки
Кохалися до ранку
А вдень щоб приходили молоді батьки
З малими дітьми.
(Не перешкоджайте дітям приходити до нас.)
Але це буде завтра.
А сьогодні ми ще копаємо землю
Цю дорогу українську землю
Цю солодку ласкаву землю
Пишемо гуртом саперними лопатками
На її тілі
Останній вірш української літератури.
Ще живі.

Борис ГУМЕНЮК,
письменник, заступник командира батальйону «ОУН»

(Подав Юхим Макотерський)

Звіт

«Один бронезилет – одне врятоване життя»

Штаб національного спротиву Чортківського району виносить щирі подяки громадам сіл, вірянам церков, колективам організацій та мешканцям Чортківщини, які в період з 28 січня по 10 лютого ц. р. долучилися до збору коштів для придбання військового спорядження нашим землякам, котрі перебувають в зоні проведення АТО: О.А.Петрончаку – 50 грн., Н.М.Велічко – 100 грн., М.І.Вовк – 200 грн., О.М.Дубчак – 50 грн., А.О.Мочульному – 100 грн. (усі – м. Чортків); сільській громаді с. Мухавка – 2000 грн. Всього коштів до Штабу національного спротиву на потреби армії надійшло 2500 грн.

Витрачено за цей період: на придбання берців у кількості 4 пари для воїнів у зоні проведення АТО –

1480 грн., на лікування воїна в зоні АТО І.С.Польового – 2000 грн., на придбання чоловічих трусів для воїнів у зоні АТО – 452 грн., на придбання пального для доставки продуктів харчування воїнам у зону АТО – 4000 грн., на придбання військової форми для воїнів у зоні АТО – 25495 грн., на потреби Чортківського райвійськкомату – 800 грн., на придбання телефона і карточки воїну АТО О.М.Бинчуку – 360 грн., на проїзд до Києва А.Талаца для участі у відзначенні першої річниці революції Гідності – 300 грн. Всього – 34887 грн.

Станом на 10 лютого залишок від загальної суми становить 17436 грн, 320 доларів США і 10 євро.

Зі суми коштів 7007 грн. та 50 доларів США, зібраних для сімей загиблих Героїв, витрачено на закупівлю квітів на похорон Римаря Ігоря (Буцацький район) – 100 грн. Залишок від цих коштів становить 6907 грн. і 50 доларів США.

Дякуємо жителям міста і району за доставлені теплі речі та продукти харчування для воїнів у зоні АТО: Л.С.Білику (м. Чортків) – за 15 комплектів медичних аптечек на суму 3806 грн.; С.В.Назару (с. Білобожниця) – за медикаменти; Г.М.Плюті (с. Переходи), Н.Ляшук (с. Улашківці), О.М.Дубчак, Г.П.Бойчуку, І.Р.Карачинській (усі – м. Чортків), греко-католицьким церквам міста.

Збір коштів, продуктів, теплих речей для воїнів у зоні АТО триває. Наша адреса: м. Чортків, вул. Шевченка, 23, каб. № 6 (приміщення районної ради, I поверх).

Тел. – 096-564-18-06.

Слава Україні! Героям слава!

**Штаб національного спротиву
Чортківського району**

Написано серцем

Вишкіл

«Бо на світі нічого
миліше нема...»

Хочеш миру – готуйся до війни

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Минулого тижня він завітав до редакції знову – вже після госпітальної в Мукачевому. Там, розповідає, перебув і операцію, й реабілітаційний період. І йому, чортківчанину Олександрові Кухті, що на передовій має позивний «Маестро» (бо співак-бард і поет), допомогли скріпити сили, щоби знову стати в стрій і вирушити воювати на схід, не тільки тамтешні медики, а й земляки. То й колектив Чортківського державного медичного коледжу, очолюваний Л.С.Біликом (там працює дружина вояка п. Ірина), і мешканці будинку під № 4 «а» по вул. І.Франка, де мешкає його сім'я.

Загостив він до районки з низкою нових віршів, написаних, як зазначає сам, під іншим кутом – звідсиля, з Великої землі, на Малу, ту, що охоплена вогнем війни. Ці рядки не містять переповідок про воєнні жахи, а оспівують пріоритети, які захищають там наші вояки: рідну мову й пісню, чарівну природу, а ще – тривогу й чекання матерів, дружин, дітей. Олександрові достоту відоме це: адже прямісінько з редакції він послішав до дитячого садка за шестилітнім синочком Арсендом, для котрого справжнє свято, що його забирає додому татусь, котрий ненадовго повернувся з війни.

– У свій батальйон повернуся, – каже, – мабуть, когось звітлія повернуть сюди. Триває ротація, адже тепер – четверта хвиля мобілізації. Не дуже мені подобається те слово – «хвиля». Бо хвиля складається з молекул, які коливаються, – розмірковує як біотехнолог. – А тут за кожною хвилею – людські життя, сім'ї, діти, сльози...

І все ж гостро розуміє, що по-іншому поки що бути не може. Потрібен насамперед патріотизм, щоби захистити від сплюндровання те, що з любов'ю описує. І рідну мову, бо не було б її – і не писав би нею вірші, а мусів би якоюсь малороскою, чи що?..

– Не дай, Боже, – каже, – щоби дійшла та «зараза» сюди! Тому треба дати гідну відсіч. Адже як даш вкусити за палець, то й до ліктя доповзе, і до плеча. Розпочате треба доводити до кінця: і люстрацію, і реформи, й розборку оцю «атовську»...

На передовій, окрім авторських пісень, Олександр вчить хлопців молитов, перебирає на себе місію капелана і психолога. «Бо ходимо там, – каже, – по краю прірви. І звертаємось до Бога. А до кого ще звертатися?».

Записала **Анна БЛАЖЕНКО**
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Не так нам важко там,
Як важко тут дружинам, матерям,
Які синів, чоловіків спровадили в дорогу.
Чекаєте, коли ж вони прийдуть,
І кожну мить ви молитесь Богу.
Новини дивитесь й піт холодний йде,
Бо про загиблих знову заявляти.
«Чому не дзвониш? Де ти, синку, де?» –
Немає терпцю, нема вже більше сили.
«Чому ти плачеш?» – запитає малюк.
А що сказати, як сльози пояснити?
Але не можна опускати рук,
Заради них потрібно жити!
Адже ми віримо: Бог на світі є,
Ще буде сміх, кохання, квіти...
Тому нехай надія сили придає,
Чекаєм вас, чоловіки та діти.
***

Рідна мова моя, ти пройшла у віках
Через війни, злидарство та голод.
І яка б не була твоя доля важка,
В світ ти шлях пробивала, мов молот.
Скільки славних синів помирало за те,
Щоб ти, мово, живою зосталась,
Знало людство тоді, хоч і було просте,
Що у спадок коштовний дісталась.
Сорок літ я прожив, і ці роки мої
Я не думав, що ти є багатство.
Та до звуків чарівних, мов спів солов'я,
Рід людський проявив святотатство.
Як чудово вслухатися в мову тоді,
Коли служиш ти десь на чужині,
Де співають пташки, коли навколо ліс
І волошки в полях ростуть сині.
Та не чуть там тебе, рідна мова моя,
Смуток в душу заходить знаєцька.
Бо на світі нічого миліше нема,
Ніж чудова та пісня козацька.

Олександр КУХТА («Маестро»)

Легенький морозець, що тільки підсилювався пронизливим крижаним вітерцем у неділю, не міг зашкодити його учасникам справуватися у вишколі, котрих зібралося з трьох районів майже сто осіб. Не від одного з присутніх доводилося чути: а хіба там, на Сході, нашим хлопцям легше?

Натягнуті великі військові намети, польова кухня, люди в камуфляжі мимовільно привертати увагу перехожих, проте чомусь ніхто особливо не поспішав долучитися до лав вишкільників. А повчитися, особливо чоловікам, було чому.

Захід розпочався з благословення священнослужителів Михаїла Левковича і Володимира Заболотного. Слово під час урочистого відкриття також мали народний депутат України Олег Барна і комендант вишколу – заступник голови райдержадміністрації Іван Віват.

Проте на пафосних словах особливо не стали зацікловуватися, одразу взялися до справи. Заняття відбувалися по загонах оборони. На одному краю табору вишкільники з Тернополя, за плечима котрих безпосередня участь у збройному протистоянні на сході – навчали як безвусу юнь, так і з сивиною на скронях літніх чоловіків як правильно зупинити на блок-постах автомобілі, надавати першу домедичну допомогу в умовах ведення бою. В іншому – співробітники Головного управління СБУ (одразу видно – профі найвищого рівня) знайомили зі зразками найновішої зброї, вибухових пристроїв, обмундирування і засобів захисту, елементів ведення рукопашного бою, захисту від холодної зброї і тієї ж таки домедичної допомоги. Крім цього, згідно з чітко продуманим планом фахівцями проводилися заняття з воєнно-ідеологічної, психологічної, медичної, вогневої підготовки, пожежної безпеки та дій в умовах надзвичайних ситуацій, охорони особливо важливих об'єктів, практичних стрільб із пневматичної зброї тощо. Особливо в останньому компоненті потішила чортківська молодь, що продемонструвала справжній майстер-клас.

Програма, як уже зазначалося вище, була розрахована на два дні. Ночували вишкільники у наметах, охороняючи табір, на відкритому вогні варили собі їсти. Наступного дня завітав на вишкіл заступник голови облдержадміністрації Леонід Бицюра. Тож на підведенні підсумків і ним особисто, і за оцінками інших гостей з Борщова та Заліщиків відзначалася висока організація заходу.

Комендант вишколу І.Віват висловив вдячність усім, хто долучився до проведення військового вишколу. Зокрема священнослужителям М.Левковичу,

рони здоров'я райдержадміністрації (керівник – І.Швидюк) і швидкої допомоги, адміністрації райлікарні (Р.Чортківський), співробітникам обласного управління (Я.Боднарчук) і Чортківського міжрайвідділу СБУ (С.Засєдко), райвідділів внутрішніх справ (В.Юрчак) і надзвичайних ситуацій (В.Закалов), працівникам відділів культури, туризму, національностей і релігій (Г.Чайківська) та освіти РДА (І.Гулька), міського управління освіти (Т.Яремко), військовому гарнізону (А.Вівсяний), Білецькому лісництву (М.Демкович), ПП «КОЛО БОК» (М.Ратушняк), приватним підприємцям В.Вислоцькому, В.Хом'яку, ЗАТ «Агропродукт» (М.Плішка), дирекції ЗОШ № 5 (М.Маньовська), штабу національного спротиву Чортківського району, ГО «Громадський Майдан», волонтерів В.Гевку, керівникам районних організацій політичних партій і громадських організацій тощо. Наголошувалося, що у недалекому майбутньому знову проводитиметься подібний вишкіл у котромусь з районів.

Дійсно, такі заходи вкрай потрібні, адже вони дають змогу відчутися кожному чоловікові справжнім воїном. Звичайно, миролюбні українці ні з ким не збиралися воювати, але озброєний до зубів підступний ворог без оголошення війни прийшов на нашу землю і ми зобов'язані йому дати гідну відсіч. Проте маємо бути готові до цього. Отож, хочеш миру – готуйся до війни.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

В.Заболотному, капелану І.Микитюку (псевдо Каділо), міському голові М.Вербицькому, директорам медичного і педагогічного коледжів Л.Білику та Р.Пахолку, які особисто разом із викладачами-фахівцями надавали практичну допомогу, а також відділам охо-

Твої герої, Україно

Сльози радості Богдана Вергуна

Кажуть, що чоловіки ніколи не плачуть. Неправда – плачуть. Якщо вони – справжні чоловіки. Ті, що за покликом серця стали на захист своєї Батьківщини. Що пройшли крізь пекло війни, вижили під градом свинцевих куль чи вогнем смертоносних "Градів". Після всього жахиття, що довелося пережити не один день чи ніч, ступивши на рідну мирну землю, пригорнувши дружину, дітей, близьких тобі людей, хіба не заплачеш?..

57-річний Богдан Вергун із Пробіжни пішов на війну добровольцем. Хоча, зважаючи на далеко не молодечий вік, троє дітей, міг і не йти. Але як не я, то хто? – задавався ширим патріот собі запитанням. Тож відніс заяву у військомат, місяць підготовки – і він уже на передовій. Рядовий-зв'язковець. Славнозвісний 29-й

блокпост. Кожен день, мов останній: дивися в очі смерті, а вона тобі – хто кого?..

Останнім часом Тернопільщина дедалі частіше зустрічає навколішки своїх Героїв у домовинах. Мало не щодня в області оголошують траур. Тож невимовна радість сповнює душу тоді, коли наші доблесні воїни повертаються додому живими і не-ушкодженими.

Хоча надворі був уже пізній вечір, великий гурт односельчан, вчувши радісну звістку, з нетерпінням очікував приїзду свого Героя біля місцевого будинку культури, де пан Богдан працює завідувачим (може хтось пригадає й відомий далеко за межами Чортківщини вокальний дует «Сірі вовки» на зорі Незалежності, де він був незмінним його учасником).

«Ідуть! Ідуть!..», – хтось упізнав у суцільній темноті силует буса. І ось – він ступає на рідну землю. З вигляду підтягнутий, наче помолодів літ на двадцять. Справжній тобі солдат!

«Ге-рой! Ге-рой! Вер-гун – ге-рой!», – радісними вигуками вітав свого славного односельця живий коридор люду, тримаючи в руках жовто-блакитні знамена і кульки. Традиційні у таких випадках хліб-сіль. Теплі слова вітань давньому другові

Богдану линули з уст заступника голови райдержадміністрації І.Вівата, очільниці культурної галузі району Г.Чайківської, котра вдарувала солдату образ пресвятої родини, щоб оберігав і ангел-хоронитель був завжди поряд, директора РКБК ім. К.Рубчакової Й.Овод, віршовані рядки щиро мовили діти, хористи.

Зняковий винуватець цієї непере-січної події був дуже схвилюваний такої теплої зустрічі, на яку, як зізнався, не очікував, тож передусім подякував Господу за те, що його вберіг і він повернувся додому живим, своєю родині, що дуже переживала і молилася за нього, друзям, односельцям, колегам по роботі, волонтерам, від яких його побратими там, на сході, відчують величезну підтримку. І попросив, ковтаючи сльози, вшанувати хвилиною мовчання тих, хто вже ніколи не повернеться додому...

Скільки ще триватиме ця безглузда неоголошена війна?! Допоки на нашу святу українську землю зазіхатиме одвічний ворог? Але Україну підтримує увесь світ, бо на нашій стороні Правда і з нами Бог, і ми обов'язково переможемо!

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото автора

Без гриму

Дума про добровольців Божої чоти: 82-і хвилини війни

говорять, як вони мислять...».

Це він – про тих, хто в кадрі: бійців ДУК (Добровольчого Українського Корпусу) «Правого сектора», «кіборгів», що обороняють Донецький міжнародний аеропорт. Власне це місце найзатятішого духу українства у відстоюванні наших споконвічних земель – старий та новий термінали Донецького летовища, перетворені в шквалі обстрілів на груді металу й бетону, де відбуваються переважно всі події фільму, «найпередовішою передовою» іменує Дмитро Ярош – провідник «Правого сектора». А ще в кадрі час від часу – селище Піски та прилеглі довколишні території.

Це він, провідник Ярош, ронячи з екрану чимало глибоко філософських реалістичних думок, до означення фільму його авторами «історію творення нової української армії» додає ще й аналогію ДУК за його статутом із Запорозькою Січчю. І власне філософію вояків корпусу – поміж кадрів обстрілів, вибухів, крові, смерті і втрат, а ще безлафосного, проте справжнього героїзму, озвучує польовий командир «Гатило» (тернополянин Валерій Чоботар): «Це не священна війна, це зло намагається взяти реванш та захопити українську землю». Добровольці вбачають за свою місію її захист – безкорисний та самовідданий. Це потверджують у слові з екрану до нас, нинішніх та майбутніх, й інші персонажі стрічки – польовий командир «Богема», бійці «Правого сектора» «Фазан» (наш земляк-білівчанин Андрій Нагірний, про котрого наприкінці року минулого особіно оповідав «Голос народу»), «Чуб» (Олександр Чуб). До слова, двоє останні – присутні на перегляді.

Саму назву, звичні для кінострічки титри, випереджають кадри з Майдану: надзвичайно потужні за своєю динамікою, надихаючою енергетикою. Так все починалось. «То – мій спосіб допомоги й боротьби», – скаже згодом у плінні прем'єри Іван Ясній. Згадає їх першу з Леонідом стрічку «Війна за свій рахунок». І пояснюватиме, чому саме «Добровольці Божої чоти»: бо то – зброя, якою можуть надихнути людей, показати правду і ворогу, й світові. Жорстку та реалістичну, без пафосу й цензури, без жодного гриму. Хлопці наголошуватимуть: в їх планах – показ фільму в Каннах, на

міжнародному фестивалі (й на інших теж), щоби ще численніша людність побачила війну зсередини. Задля того – й оці добровільні внески.

А нас – нас вони закликали, по-перше, пам'ятати про тих, хто склав життя «у цій страшній війні, яка триває в Україні» (задля чого й була хвилина мовчання). По-друге, – засвідчити власними діями сьогодні, завтра, що ми – українці, що ми сильні, мужні, що та сила – до волі, до віри і що нам потрібно вже перестати боятися, щоб витримати й перемогти». Змінювати себе й навколишній світ задля добровільних, самовідданих жертв і втрат оцих бійців.

– Спасибі всім, хто переживає духом і душею з нами, хто допомагає перемогти в цій війні, – долучив слова вдячності залу до поцінування мужності й витривалості режисерів-операторів фільму білівчанин – «Фазан».

– Дуже багато з вас допомогли нам – хтось морально, хтось матеріально, хтось своєю молитвою, – в унісон Андрієві мовив і «Бабая Іванович» (керівник «Правого сектора» на Чортківщині Сергій Гусак). Пояснював: без народної підтримки ця війна не буде виграна. І теж просив нас змінюватися: перемагати себе, долати зло навкруг і в собі.

А боець «Чуб» – бойовий побратим Леоніда Кантера по Національній гвардії, діставшись сходинок на сцену засобом милиць, наголошував: до фільму втрапило

яких вже нема, які ще живі, які воюють...». – Нехай Господь благословить тих людей, що так люблять свою державу, – прокрік о. Володимир Заболотний. – Може, не всі пройдуть через АТО, але мислення треба міняти! – закликав палко. – Ставати кращими, не дорікати, не поборювати одне другого (наша улюблена українська справа!), щоб у місті було 3-4 Майдани... Цей фільм для того, щоб нас об'єднати.

Прохання-наміри всіх виступаючих і цілі, закладені в кінострічці за першооснову, напрохуд вдало спозиціонував та узагальнив під завесу прем'єри присутній на перегляді отець-монсеньйор зі Швейцарії Клаус Роггер. Він щиро зізнався: «Ця картина дуже заторкнула моє серце. Бо це – реальність. Тут, будучи між вами, я чуюся частиною вас. Не мова є тим, що нас об'єднує (говорив священнослужитель через перекладача – адміністратора катедрального собору Верховних Апостолів Петра і Павла о. Андрія Лемчука), а щось набагато сильніше. Це – бути разом, боротися разом: ти – зброєю, а я – біля тебе, з тобою, всім тим, чим можу. Так твориться правдива спільнота, це те, що важливе,

кілька десятків вояків. Та насправді вони повторюють долю тисяч українців. Мовив: «Зосталась не одна тисяча могил, не одна тисяча гробів пішла в землю, розбиті серця не однієї тисячі матерів, не одна тисяча людей такі, як я, і ще гірші: без рук-без ніг...». Просив: «Розумійте це, міняйтеся, розвивайтеся, щоб не забули хлопців,

насамперед перед Богом. Коли я повернуся додому, робитиму свою роботу, та перебуватиму з вами. Навіть якщо далеко, якщо не говорю українською, моє серце з Україною і б'ється по-українськи!..».

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)
– Колись, в старі часи, складалися думи, щоби переполювати про давні події, про героїв, – мовив він. – Сьогодні маємо камери, звук, музику, тому в свій спосіб – документального кіно зафіксували для майбутніх поколінь ось таку думу.

Разом зі своїм побратимом по зброї, котрою є передовсім кінокамера, тернополянцем Іваном Яснієм (митці співпрацювали в творчому тандемі), вони привезли цей фільм до старого і в усі віки надзвичайно патріотично налаштованого Чорткова неспроста. Як поділяється днем пізніше творці фільму на однойменній сторінці в соціальній мережі Facebook, «вчора «Добровольці...» показували у Чорткові». Зараз фільм показують лише в кінотеатрах обласних центрів. Але оскільки два герої нашого фільму родом з Чорткова, ми зробили виняток і завітали до славного міста. Зал і навіть балкон клубу (читає – РКБК ім. К.Рубчакової) були переповнені. Після фільму глядачі вітали своїх героїв – «Фазана» і «Бабая Івановича», а також авторів фільму: на розвиток українського кіно чортківці зібрали майже 10 тисяч гривень».

Загалом соцмережі нині густо рясніють звістками-відгуками про цей фільм. Його іменують то надзвичайно реалістичною документальною, то героїчною сагою. Та жодне з означень не спроможне охопити надмір почувань, що потужно рвуть з душі «Добровольці...». Фільм треба дивитися й пропускати через своє серце. І то дивитися не один раз. Абсолютно солідаризуюся з духником-волонтером, котрий час від часу добровільно чинить місію капеланства в зоні АТО, протосинкелом Буцацької єпархії УГКЦ о. Володимиром Заболотним: «Поки що ми дивилися на якісь зображальні речі, і вони акцент наш брали. А треба подивитися і подумати, як вони

Цивільний захист інформує

Щодо організації в Чортківському районі укриття населення у захисних спорудах

Відповідно до Кодексу цивільного захисту України до захисних споруд цивільного захисту належать:

1) *сховище* – герметична споруда для захисту людей, в якій протягом певного часу створюються умови, що виключають вплив на них небезпечних факторів, які виникають внаслідок надзвичайної ситуації, воєнних (бойових) дій та терористичних актів;

2) *протирадіаційне укриття* – негерметична споруда для захисту людей, в якій створюються умови, що виключають вплив на них іонізуючого опромінення у разі радіоактивного забруднення місцевості;

3) *швидко споруджувана захисна споруда цивільного захисту* – захисна споруда, що зводиться із спеціальних конструкцій за короткий час для захисту людей від дії засобів ураження в особливий період.

Для захисту людей від деяких факторів небезпеки, що виникають внаслідок надзвичайних ситуацій у мирний час, та дії засобів ураження в особливий період також використовуються споруди подвійного призначення та найпростіші укриття.

Споруда подвійного призначення – це наземна або підземна споруда, що може бути використана за основним функціональним призначенням і для захисту населення.

Найпростіше укриття – це фортифікаційна споруда, цокольне або підвальне приміщення, що знижує комбіноване ураження людей від небезпечних наслідків надзвичайних ситуацій, а також від дії засобів ураження в особливий період.

Станом на сьогоднішній день на території нашого району обліковано 13 протирадіаційних укриттів основного фонду захисних споруд та 129 простіших укриттів.

На виконання доручення голови райдержадміністрації від 5 лютого ц. р. за № 8 протягом лютого-березня проводитимуться комплексні перевірки стану утримання та використання захисних споруд цивільного захисту на території Чортківського району.

Захисні споруди не забезпечені засобами індивідуального захисту органів дихання, продуктами харчування, предметами першої необхідності, тому все перелічене та інші речі і майно, на розсуд тих, хто укривається, необхідно брати з собою зі своїх помешкань.

Протирадіаційні укриття основного фонду захисних споруд на території міста та району розміщені в будівлях за такими адресами: м. Чортків: вул. Д.Пігута, 31 б (центральна комунальна районна лікарня, лікувальний корпус); вул. Й.Сліпого, 1 (поліклініка); вул. Залізнична, 104 (залізнична станція «Чортків»); вул. Шевченка, 27 (РВ УДСНС України); вул. Білецька, 2 (комбінат хлібопродуктів); вул. Шевченка, 23 (районна рада, адмінбудинок); вул. Лесі Українки, 3 (слідчий ізолятор, дві споруди); вул. Кн. В.Великого, 4 б (ЗОШ I – III ступенів № 5); вул. Подільська, 41 (гуманітарно-педагогічний коледж ім. О.Барвінського);

с. Джури, вул. Незалежності, 3 (сільська рада, адмінбудинок); с. Біла, вул. Штокалівка, 146 (будинок культури); с. Колиндяни, вул. Грушевського, 99 (загальноосвітня школа I – III ступенів).

На території Чорткова простіші укриття, в яких можливе розміщення громадян, розташовані за такими адресами: вул. Копичинецька, 130; вул. Шевченка, 32; вул. Є.Петрушевича, 7; вул. Лесі Українки, 8; вул. Ст. Бандери, 23; вул. Шевченка, 12; вул. Шевченка, 13; вул. Шевченка, 34; вул. Залізнична, 98 а; вул. Залізнична, 104; вул. Шевченка, 16; вул. Залізнична, 23/3; вул. Шевченка, 1; вул. І.Франка, 1; вул. Ст. Бандери, 12; вул. Ст. Бандери, 60; вул. Кн. В.Великого, 14; вул. Шевченка, 4; вул. Сонячна, 7; вул. Кн. В.Великого, 31; вул. Ст. Бандери, 20; вул. Шевченка, 21; вул. Кн. В.Великого, 31; вул. Шевченка, 26; вул. Ст. Бандери, 6; вул. Ст. Бандери, 38; вул. Ст. Бандери, 60 а; вул. Ст. Бандери, 38; вул. Кн. В.Великого, 18; вул. Кн. В.Великого, 4; вул. Горбачевського, 1а; вул. Сонячна, 8; вул. Заводська, 2; вул. Кн. В.Великого, 26; вул. Гоголя, 7; вул. Залізнична, 62 а; вул. Кн. В.Великого, 22 а; вул. Кн. В.Великого, 2; вул. Д.Пігута, 31 б.

На території селища Заводського простіші укриття передбачено в будівлях за наступними адресами: вул. Паркова, 10/39, вул. Спортивна, 1, вул. Галицька, 3, вул. Галицька, 1, вул. Івана Франка, 1, вул. Галицька, 7.

Для сільського населення можна буде використати простіші укриття за наступними адресами: с. Пастуше – вул. Лесі Українки, 54; с. Ягільниця – вул. Шкільна, 20; с. Шманьківчики – вул. Шевченка, 2; с. Улашківці – вул. Шевченка, 67, вул. Незалежності, 2, вул. Шевченка, 57, вул. Шевченка, 67, вул. Шевченка, 61; с. Білобожниця – вул. Лесі Українки, 26, 32, вул. Шевченка, 5, 6; с. Свидова – вул. Грушевського, 12; с. Нагірянк – вул. Заводська, 1, вул. Грушевського, 29, вул. Калнишевського, 3, вул. Шкільна, 37; с. Кривеньке – вул. Центральна, 57; с. Товстенке – вул. Центральна, 47; с. Джури – вул. Л. Українки, 15, вул. Незалежності, 3; с. Базар – вул. Шкільна, 12; с. Угринь – вул. Церковна, 5; с. Косів – вул. І.Франка, 1, 16; с. Пробіжна – вул. Церковна, 4, вул. Центральна, 14; с. В.Чорнокінь – вул. Центральна, 44 а; с. Бичківці – вул. Мурована, 26; с. Давидківці – вул. Л.Костенко, 2; с. Шульганівка – вул. Шевченка, 138; с. Палашівка – вул. Центральна, 357; с. Полівці – вул. Шкільна, 2 а; с. Ягільниця – вул. Чортківська, 55; с. Скородинці – вул. Середня, 54; с. Росохач – вул. Незалежності, 4; с. Мухавка – вул. Грушевського, 6 а; с. Колиндяни – вул. Заводська, 5.

Борис ГУСАК,
начальник відділу з питань цивільного захисту населення райдержадміністрації

Баскетбол

«Час брати приклад»

7-8 лютого у спортивній залі Чортківської РК ДЮСШ проходив чемпіонат району з баскетболу серед чоловічих команд.

Головним організатором цьогорічних змагань виступив директор Чортківської РК ДЮСШ В.Градовий, який, у свою чергу, запевнив, що ці змагання матимуть продовження і стануть доброю традицією, оскільки в минулому збірні району неодноразово перебували в числі лідерів обласних чемпіонатів.

У цьогорічному дербі взяли участь п'ять команд. Це – «Освіта» (команда тренерів-викладачів ДЮСШ і вчителів фізичної культури району), збірна команда Чорткова, команда Чортківського державного медичного коледжу, «Спарта» (м. Чортків) і збірна с. Нагірянк.

Упродовж двох днів напружених та емоційно цікавих ігор беззаперечно сильнішими виявились педагоги. Другою стала команда Чорткова, а третьою – збірна медичного коледжу. Переможці й призери змагань нагороджені медалями та грамотами РЦФЗН «Спорт для всіх». Судді та команди-учасники відзначені пам'ятними призами. Кращим гравцем турніру обрано викладача Чортківського державного медичного коледжу Віктора Цілінського, який нагороджений пам'ятним призом особисто

від дирекції ДЮСШ.

Учасники висловлюють щире вдячність організаторам і суддям змагань.

На знімках: момент гри; призери змагань.

Олеся КУФЕЛЬ,
випускниця Чортківської РК ДЮСШ
Фото **Тетяни ВУСАТОЇ**
і **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

ОДПІ інформує

«Новації законодавства: реформування податкової системи»

Під такою назвою днями відбувся семінар у залі засідань районної ради.

Про нові правила й особливості адміністрування податків у 2015 році з уст працівників Головного управління Державної фіскальної служби у Тернопільській області зібралися послухати більше 150 представників місцевого бізнесу Чортківщини, місцевих органів влади тощо. В роботі семінару взяв участь заступник голови районної ради Любомир Хрустава.

«Дуже багато змін прийнято до Податкового кодексу й інших законодавчих актів. Чимало запитань виникає у нас як у спеціалістів, відповідно ще більше запитань у платників. Попрацювавши в стислі терміни над вивченням змін, ми готові доносити наше трактування до платників, – зазначив заступник начальника Головного управління ДФС у Тернопільській області Сергій Господарик. – Особливо це стосується місцевих податків. Адже тепер територіальні громади для того, щоб жити громадянам було комфортно, мають самі заробляти кошти, відповідно платники мають сплачувати податки, а ми (фіскальна служба) – їх

адмініструвати. Важливо, щоб три сторони цього процесу чітко розуміли, для чого це необхідно. Саме тому ініціювали проведення семінарів».

У важливості інформування платників у якомога стислі терміни переконаний в. о. начальника Чортківської ОДПІ Іван Гавор: «Такі заходи є надзвичайно необхідними для наших громадян. Кожен платник, який прийшов сьогодні, хоче знати, яким чином йому організувати бізнес і як працювати, не порушуючи чинне законодавство».

У вигляді доступних презентацій та відкритого діалогу, відповідаючи на численні та непросто запитання, фахівці Головного управління ДФС Тернопільщини впродовж кількох годин роз'яснювали актуальні зміни в особливостях нарахування та сплати податку на додану вартість, податку на доходи фізичних осіб, військового збору, податку на нерухомість, єдиного соціального внеску, податку на прибуток та інших обов'язкових платежів.

Інформаційно-комунікаційний сектор
Чортківської ОДПІ

Засилаємо щирі зичення з нагоди ювілею **Наталії Євстахіївни ФЕДОРЦІВ**.

На незбагненному цім світі, Де на долоні все, як с, Ваш день народження привітно Сьогодні руку подає. У день цей щиро привітають Коханий, внуки, доньки, зяті і друзі теж, Здоров'я, щастя побажають І море радості в житті. Хай люди повагу і ласку дарують, У хаті любов, розуміння панують, Щоб всі шанували Вас і любили, Щоб очі від щастя, мов зорі, горіли. Хай Вас оберігає молитва свята, А Господь дарує многі та благії літа.

З повагою та любов'ю – Ліда, Ганя, Галя.

На перехресті зачудованих пір року – зими та весни – два люблячих серця **Каті БОГУЦЬКОЇ та Василя ГАСІЯ** зіллються воедино, застукують в унісон, творячи чарівну мелодію їхнього Кохання. І саме завтра наречені стануть на рушничок Щастя.

Тож під дзвони весільні у радісний час Колектив Шманьківської загальноосвітньої школи Мереживо щирих вітань засилає для вас! Нехай ваша любов буде ніжна – як скрипка, Дзвінка і чиста – як кришталь, Лагідна і щира – як усміх дитини! Віримо, що в злагоді та мирі Ви пройдете довгий спільний шлях Й почуття палкі, взаємні й щирі Пронесете у своїх серцях.

Всечеснішого отця **Григорія КАНАКА**, настоятеля церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії м. Чортків сердечно вітаємо з Днем Ангела.

Дякуємо Вам, отче Григорію, що від Майдану по нині благаєте Бога за добро для вірних і України. Як мужній воїн Христовий, разом з усією Церквою, зі всім Воїнством Небесним, зі своїм Ангелом-Хоронителем, виборюєте духовну і територіальну свободу нашого народу і нашої рідної землі. Дорогий наш отче Григорію! Прийміть від нас духовні квіти За потужну молитву в тиші. Люблять Вас всі дорослі і діти За зціляюче добро душі, За оздоровляюче Боже Слово – за все, За глибоку жертвенність для ближніх, За те, що Бог і Україна для Вас – понад усе, Що в душі Віра, Надія, Любов незгасно горить, В серці Хрест і тризуб животворить. Нехай Ісус Господь і Цар, Котрого Слава лине світом, Прийме Вашу працю на Божий Вівтар, Духом Святим Вас ошчасливилює многі і благії літа.

З любов'ю, вдячністю – парафіяни ЦНЗПДМ м. Чортків.

У чудовий зимовий день, 12 лютого, відсвяткував 70-річний ювілей **Петро Йосипович БІЛИК** зі с. Шманьківчики.

Минули, наче мить, десятки літ, Вони – як дощик по тоненькій шибці, Вони – як ніжний яблуневий цвіт, Вони – як тонкі струни в першій скрипці. Тож хай той цвіт повік не облита, Нехай струна співає, а не рветься, Хай доля не скупиться на літа, Хай Божа благодать панує в серці. Нехай життя квітне буйним цвітом І День народження приходить знов і знов, А доля хай дарує з кожним роком Міцне здоров'я, щастя і добро!

З любов'ю і повагою – діти, онуки, свати.

Вітаємо з 60-річчям дорожню матусю і кохану дружину **Тетяну Антонівну ПОЛЯНСЬКУ**.

Хай за плечима 60 – Поважна і значима дата, А Ти все молода для нас, Невтомна, лагідна, завзята. Нехай Тобі сонечко світить, а серце співає, Нехай печаль дороги до серця не знає, Нехай щастя буде у Твоєму домі І радість нехай в Тебе буде завжди, Здоров'я міцного і справедливої долі Нехай Господь Бог дає на довгі роки.

З любов'ю – Іван, доця Мар'яна і коханий чоловік Петро.

У цю лютневу, по-весняному теплу пору, завітав золотий ювілей до доброї людини, шанованого працівника підприємства **Ігоря Романовича КАРДИНАЛА**.

Вам 50, це – не тільки Ваше свято, Радіють Ваші рідні й друзі теж! Хай Бог пошле іще років багато, Здоров'я, щастя, радості без меж! Нехай добром наповнюється хата, Достатком, щирістю і сонячним теплом, Хай буде вірних друзів в ній багато, Прихильна доля огорта крилом! А весни будуть світлі, легкокрилі, Не буде втоми лагідним рукам. Нехай здійсниться те, що не збулося, І добре серце не підкориться рокам!

З повагою – колектив ПАП «Довіра».

Дорожу дружину, маму, бабусю **Дарію Антонівну ПОГРІБНУ** щиро вітаємо з 70-літнім ювілеєм.

Ми Вас, рідненька, раді привітати У ці зимові гарні дні, Бо Ви для нас – і дружина, і бабуся, й мати, І кращої немає на землі. Ви всю свою ласку і тепло Віддаєте онукам і дітям, Хоч нелегко Вам часто було, Та усіх Ви зуміли зігріти. Низько вклоняємося Вам, мамо й бабусю, Велике спасибі, що Ви нас зростили, Ми щиро молитву складаємо за Вас і просимо Бога, Щоб Він повсякчас Вам милість і ласку Свою дарував, Здоров'я і щастя завжди посилав.

З повагою – чоловік Петро, доньки Марія і Зеновія, зяті Руслан і Ярослав, онуки Тарас, Ліда, Марта, Аня.

Новинар

Пам'ять завдовжки у 85 літ

Односельцям, що полягли за волю України, мешканці с. Ромашівка поставили пам'ятного хреста ще 1930 року. І то на території храму – церкви Воздвиження Чесного Хреста. Збоку на хресті є напис: «Найкращим синам України на вічну пам'ять. Ама-торський гурток. 1930 рік». А ще ромашівська церква, де довголітньо парохом о. Богдан Єдинак, славна будівлею дзвіниці, котра одразу слугує й за вхідну браму, до того ж, із трьох сторін. Подібної архітектурної розв'язки не має жоден храм в поближніх селах.

Найкращого сусіда **Івана Романовича ХОБОТЮКА** зі с. Сокиринці вітаємо з 55-річчям.

Бажаємо добра і довголіття, У кожній справі хай щастить, Вік щедрий, як калинове суцвіття, У злагоді і радості прожить. Хай доля буде, як волошка в житі, Душа хай буде завжди молода, Від сонця – золота, а від небес – блакиті. Хай обминають горе і біда, Хай Матір Божа Тебе охороняє, В душі панують мир і доброта, Ісус Христос здоров'я посилає На многі і благії літа.

З повагою – сусіди Хмиз, Мосьондз, Когут і Боднар.

Щиро і сердечно вітаємо з ювілеєм – 70-річчям дорожого чоловіка, тата, люблячого дідуся **Федора Петровича ВІТІВА** із м. Чортків.

Прийміть у цей день вітання найкращі, Бажаємо миру, здоров'я і щастя. Хай буде цей день незабутньо прекрасним, А небо над Вами – завжди чистим і ясним. Життя буде довгим і дуже яскравим, Хай сонечко сяє промінням ласкавим. Щоб очі від щастя, як зорі, горіли, Щоб всі шанували Вас і любили. Здоров'я міцне хай зозуля кує І років ще стільки ж до цих додає. Хай світлою буде життєва дорога. Спасибі Вам за те, що нас зростили, За щирість сердечну, турботу про нас Уклін посилаєм і Бога благаєм Про Ласки Господні для Вас повсякчас.

З повагою і любов'ю – дружина, діти, внуки, правнуки.

16 лютого відзначатиме свій ювілейний День народження найкраща мама, мила бабуся **Ярослава Степанівна ХИТРЕНЬКА** із м. Чортків.

У Ваш прекрасний ювілей Прийміть вітання і подяку Від найрідніших Вам людей – Любові нашої ознаку. Щоби у Вас було усе, Чого би Ви не побажали, Все те, що радість принесе, Щоб серце і душа співали. І щоби друзів – повен дім, І щоби достатку – повна чаша, Щоб гарним виглядом своїм Ви звеселяли очі наші.

З любов'ю – син Степан з невісткою Оксаною, онучками Настусею і Аліночкою, син Ярослав з невісткою Наталею, онуком Павликом, сват Михайло зі синами.

«Караоке...» – місток до «Х-фактора»

Позаминулої неділі 17-літня чортківчанка Ольга Старовойт, нині студентка Київського національного університету біоресурсів і природокористування, успішно «добралася» до фіналу улюбленого народного телешоу «Караоке на майдані». І – стала другою, діставшись DVD-кароке, кошика продукції від спонсора програми ТМ «Королівський смак» та футболки з написом: «Мені для щастя не вистачило грошей». А забрало їй усього 11 грн. Залишаючи подіум, дівчина, приємно здивувавши ведучого й шоумена Ігоря Кондратюка відмінним співом (вона й сама пише пісні), попросила його посприяти в її участі у «Х-факторі». Й почула задоволення, що за старань це неодмінно станеться.

Ведуча рубрики Анна БЛАЖЕНКО
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ	СУБОТА 14 лютого	НЕДІЛЯ 15 лютого	ПОНЕДІЛОК 16 лютого	ВІВТОРОК 17 лютого	СЕРЕДА 18 лютого	ЧЕТВЕР 19 лютого	П'ЯТНИЦЯ 20 лютого
	-4 ... +2	-3 ... +4	-4 ... 0	-6 ... -1	-6 ... +1	-2 ... +5	-3 ... +6